

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Vilniaus apygardos administracinis teismas (Λιθουανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Baltic Media Alliance Ltd. κατά Lietuvos radijo ir televizijos komisija

(Υπόθεση C-622/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Ελεύθερη παροχή υπηρεσιών — Οδηγία 2010/13/ΕΕ — Υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων — Τηλεοπτική εκπομπή — Άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2 — Ελευθερία λήψης και αναμετάδοσης — Υποκίνηση εθνικού μίσους — Μέτρα του κράτους μέλους λήψης — Προσωρινή υποχρέωση των παρόχων υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων και των λοιπών προσώπων που παρέχουν, μέσω διαδικτύου, υπηρεσίες μετάδοσης προγράμματος τηλεοπτικών καναλιών ή τηλεοπτικών εκπομπών να μη μεταδίδουν ή αναμεταδίδουν εντός του κράτους μέλους αυτού το πρόγραμμα συγκεκριμένου καναλιού παρά μόνο στο πλαίσιο πακέτων με πρόσθετη χρέωση)

(2019/C 305/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η λιθουανική

Αιτούν δικαστήριο **γεννοί**

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Baltic Media Alliance Ltd.

κατά

Lietuvos radijo ir televizijos komisija

Διατακτικό

Το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2010/13/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 10ης Μαρτίου 2010, για τον συντονισμό ορισμένων νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την παροχή υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων (οδηγία για τις υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων), έχει την έννοια ότι δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης αυτής ένα μέτρο δημόσιας τάξης που έχει ληφθεί από κράτος μέλος και συνίσταται στην επιβολή υποχρέωσης, στους παρόχους υπηρεσιών οπτικοακουστικών μέσων των οποίων οι εκπομπές προορίζονται για το συγκεκριμένο κράτος μέλος, καθώς και στα λοιπά πρόσωπα που παρέχουν, μέσω διαδικτύου, στους καταναλωτές του εν λόγω κράτους μέλους υπηρεσία μετάδοσης προγράμματος τηλεοπτικών καναλιών ή τηλεοπτικών εκπομπών, να μη μεταδίδουν ή αναμεταδίδουν εντός του ίδιου αυτού κράτους μέλους, για περίοδο δώδεκα μηνών, το πρόγραμμα τηλεοπτικού καναλιού από άλλο κράτος μέλος παρά μόνο στο πλαίσιο πακέτων με πρόσθετη χρέωση, χωρίς όμως να εμποδίζεται η καθ' εαυτήν αναμετάδοση, εντός του πρώτου κράτους μέλους, των τηλεοπτικών εκπομπών του προαναφερθέντος καναλιού.

⁽¹⁾ ΕΕ C 52 της 12.2.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 4ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Gerechtshof Den Haag (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Tronex BV

(Υπόθεση C-624/17) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Περιβάλλον — Απόβλητα — Μεταφορές — Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 — Άρθρο 2, σημείο 1 — Οδηγία 2008/98/ΕΚ — Άρθρο 3, σημείο 1 — Έννοιες της «μεταφοράς αποβλήτων» και των «αποβλήτων» — Παρτίδα προϊόντων προοριζόμενων αρχικώς για λιανική πώληση, τα οποία επιστράφηκαν από τους καταναλωτές ή κατέστησαν περιττά στη σειρά προϊόντων του πωλητή)

(2019/C 305/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof Den Haag

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Tronex BV

Διατακτικό

Η μεταφορά προς τρίτη χώρα παρτίδας ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών όπως οι επίμαχες στην κύρια δίκη, οι οποίες προορίζονταν αρχικά για λιανική πώληση αλλά επιστράφηκαν από τον καταναλωτή ή οι οποίες, για διάφορους λόγους, επιστράφηκαν από τον έμπορο στον προμηθευτή του, πρέπει να θεωρηθεί «μεταφορά αποβλήτων» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων, σε συνδυασμό με το άρθρο του 2, σημείο 1, και με το άρθρο 3, σημείο 1, της οδηγίας 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, όταν η παρτίδα αυτή περιλαμβάνει συσκευές των οποίων δεν διαπιστώθηκε προηγουμένως η καλή λειτουργία ή οι οποίες δεν προστατεύθηκαν με τον ενδεδειγμένο τρόπο από τις ζημιές κατά τη μεταφορά. Αντιθέτως, τέτοια προϊόντα που κατέστησαν περιττά στη σειρά προϊόντων του πωλητή, τα οποία βρίσκονται μέσα στην αρχική συσκευασία τους που δεν έχει ανοιχθεί, δεν πρέπει, ελλείψει αντίθετων ενδείξεων, να θεωρηθούν απόβλητα.

(¹) ΕΕ C 32 της 29.1.2018.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 3ης Ιουλίου 2019 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] – Διαδικασία που κίνησε η Eurobolt BV

(Υπόθεση C-644/17) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 267 ΣΛΕΕ — Δικαίωμα πραγματικής προσφυγής — Έκταση του εθνικού δικαστικού ελέγχου πράξεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 15, παράγραφος 2 — Κοινοποίηση στα κράτη μέλη, το αργότερο δέκα εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση της συμβουλευτικής επιτροπής, όλων των σχετικών πληροφοριών — Έννοια των «σχετικών πληροφοριών» — Ουσιώδης τύπος — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 723/2011 — Επέκταση του δασμού αντιντάμπινγκ ο οποίος επιβάλλεται στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας στις εισαγωγές που αποστέλλονται από τη Μαλαισία — Κύρος)

(2019/C 305/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διαδικασία που κίνησε η

Eurobolt BV

παρισταμένου του: Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 267 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι, προκειμένου να αμφισβητηθεί το κύρος πράξεως του παράγωγου δικαίου, διάδικος μπορεί να επικαλεστεί ενώπιον εθνικού δικαστηρίου τις αιτιάσεις που ενδέχεται να προβληθούν στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των αιτιάσεων με τις οποίες προβάλλεται μη τήρηση των όρων εκδόσεως τέτοιας πράξεως.